

Ca. 1948-12

AFSENDER

Vilhelm Bjerke Petersen

MODTAGER

Erick Struckmann

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Omtalte personer:
William Scharff

Arkivplacering:
J.F. Willumsens Museum
Arkivkasse: Kunstnergaven

DOKUMENTINDHOLD

Afventer resumé

TRANSSKRIFTION

P.S.

Kære hr. Struckmann,

Jeg håber ikke, at De tager mig det ilde op, om jeg tager mig den frihed, når vi nu dog er i forbindelse med hverandre, at udtale et par personlige ord til Dem. Det er min dybe sorg over den måde hvorpå, jeg altid er blevet behandlet i mit eget fødeland.

Det er ikke med min gode vilje, at jeg er bosat her i Sverige, det er af nødvendighed, fordi jeg i Danmark aldrig har haft existens mulighed, fordi jeg er blevet bekæmpet fra alle sider.

Jeg måtte flygte til Sverige under krigen p.g.a. mit arbejde mod nazismen og deres undertrykkelse af moderne kunst, og siden blev jeg her, fordi jeg ikke havde noget at vende hjem til. Jeg blev aldrig opfordret til at deltage i en eneste af de store nordiske udstillinger efter krigen!

-- --

Jeg var den første maler i Danmark, som gik ind for det abstrakte maleri, jeg var helt alene i flere år og blev kun latterliggjort. Nu er det en stor bevægelse, der for meget stor del, skyldes mit arbejde, disse malere tages med overalt, men aldrig jeg!

Jeg har ikke engang et fast sted at udstille i Danmark.

Jeg tror ikke det kan skyldes, at jeg er en for dårlig kunstner, eftersom der har været bud efter mig gang på gang i udlandet. Jeg har været indbudt til internationale udstillinger, ofte som eneste danske representant i en lang række lande og byer bl.a. London (3 gange), Paris (3 gange), Prag, Milano, Zürich, Bryssel, New York (2 gange) og jeg har nu separatudst i N.Y.

I Stockholm har jeg været indbudt som gæst både i "Färg och Form" og "Svensk-franska" de to fornemste gallerier her. Jeg har været gæst i kunstforeninger over hele Sverige.

En af mine bøger, som danske aviser ikke engang gad anmelde, anvendes i undervisningen ved universitetet i Upsala!

Hvorfor går alle officielle danske kunstkommiteer uden om mig?

Jeg har kun én støtte i Danmark og det er William Scharff, men han kan jo ikke alene gøre ret meget.

De vil sikkert forstå, at det er et meget trist resultat efter 20 års arbejde, der faktisk har ført til så meget – for andre.

Jeg håber, at De tilgiver mig, at jeg engang følte trang til at meddele min

forundring og sorg.

Jeg kan klare mig uden Danmark, med det er dog nu engang mit fædreland, og det har virkelig gjort mig ondt, at jeg er tvunget til at leve udenfor det.

Deres

Vilh. Bjerke Petersen.

P.S.

Kare M. Struckmann,

Jeg håber ikke, at De tager mig det ilde op, om jeg tager mig den frihed, når vi nu dog er i forbindelse med hinanden, at henvende et personligt ord til Dem. Det er min dybe sorg over den måde hvorpå, jeg altid er blevet behandlet i mit eget føde-land.

Det er ikke med min gode vilje, at jeg er bosat her i Sverige, det er af nødvendighed, fordi jeg i Danmark aldrig har haft eksistensmulighed, fordi jeg er blevet bekæmpet fra alle sider. Jeg måtte flygte til Sverige under krigen p.g.a. mit arbejde mod nazismen og dets undertrykkelse af moderne kunst, og siden blev jeg her, fordi jeg ikke havde troget at vende hjem til. Jeg blev aldrig opfordret til at deltage i en eneste af de store nordiske udstillinger efter krigen!

Jeg var den første maler i Danmark, som gik ind for det abstrakte maleri, og var helt alene i flere år og blev her latterliggjort. Nu er det en stor bevægelse, der gør meget stor del, hvilket mit arbejde, disse malerier tages med overalt, men aldrig jeg!

Jeg har ikke adgang et fast sted at udstille i Danmark.

Jeg tror ikke det kan skyldes, at jeg ^{er} en dårlig kunstner, eftersom de har været ind og efter mig gang på gang i udlandet. Jeg har været indbudt til internationale udstillinger, ofte som eneste danske repræsentant i en lang række lande og byer bl. a. London (3 gange), Paris (3 gange), Prag,

Milano, Zürich, Bryssel, New York (2 gange) og
jeg har nu repræsenteret i N. Y.

I Stockholm har jeg været indbudt som
gæst både i "Färg och Form" og "Svensk-franska"
de to fornemste gallerier her. Jeg har været
gæst i kunstforeninger over hele Sverige.

En af mine bøger, som danske aviser ikke
engang gad anmelde, anvendes i undervisningen
ved universitetet i Upsala!
Hvorfor går alle officielle danske kunst-

komiteer uden om mig?
Jeg har kun en støtte i Danmark og det
er William Schiøff, men han kan jo
ikke alene gøre ret meget.

De vil sikkert forstå, at det er et meget
trist resultat efter 20 års arbejde, der faktisk
har ført til så meget - for andre.

Jeg håber, at De tilgiver mig, at jeg i gang
første gang til at meddele mine forund-
ring og sorg.

Jeg har ikke mig uden Danmark, men
dette dog nu i gang mit fædreland, og
det har virkelig gjort mig ondt, at jeg
er tvunget til at leve udenfor det.

Dees

Vilh. Bjerke Petersen.